

II

(Nelegislativní akty)

NAŘÍZENÍ

NAŘÍZENÍ KOMISE V PŘENESENÉ PRAVOMOCI (EU) 2018/171

ze dne 19. října 2017,

kterým se doplňuje nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013, pokud jde o regulační technické normy pro limit podstatnosti úvěrového závazku po splatnosti

(Text s významem pro EHP)

EVROPSKÁ KOMISE,

s ohledem na Smlouvu o fungování Evropské unie,

s ohledem na nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 575/2013 ze dne 26. června 2013 o omezitelných požadavcích na úvěrové instituce a investiční podniky a o změně nařízení (EU) č. 648/2012⁽¹⁾, a zejména čl. 178 odst. 6 třetí pododstavec uvedeného nařízení,

vzhledem k těmto důvodům:

- (1) Jelikož jsou tržní a ekonomické podmínky v téže jurisdikci podobné, měly by příslušné orgány pro všechny instituce ve své příslušné jurisdikci stanovit pro posouzení podstatnosti úvěrového závazku podle čl. 178 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013 jediný limit. Takovýto limit podstatnosti, jenž by měl v průběhu času zůstat konzistentní, má další přínos v podobě větší porovnatelnosti kapitálových požadavků mezi institucemi v téže jurisdikci.
- (2) Na jedné straně částka, kterou lze považovat za podstatnou, závisí na výši celkového úvěrového závazku. Na straně druhé mají instituce tendenci považovat veškeré částky pod určitou úrovní za nepodstatné, bez ohledu na jejich vztah k celkovému úvěrovému závazku. Limit podstatnosti by měl proto mít dvě složky: absolutní složku (absolutní částku) a relativní složku (procentní podíl na celkovém úvěrovém závazku, který představuje částka po splatnosti). Úvěrový závazek po splatnosti by tudíž měl být považován za podstatný, dojde-li k překročení limitu vyjádřeného jako absolutní částka i limitu vyjádřeného jako procento.
- (3) Mezi různými dlužníky existují významné rozdíly v průměrném příjmu a průměrných částkách úvěrových závazků. Limity podstatnosti by proto měly být odpovídajícím způsobem diferencovány a pro retailové expozice a pro veškeré ostatní expozice by měly být stanoveny odlišné absolutní složky limitu.
- (4) Limit podstatnosti by měl být přizpůsoben místním podmínkám každé jurisdikce. Rozdílné ekonomické podmínky včetně různých úrovní cen v různých jurisdikcích odůvodňují variaci absolutní složky limitu podstatnosti podle jurisdikce. Ve vztahu k relativní složce je však taková diferenciací odůvodněná jen zřídka. Relativní složka by proto měla být v zásadě ve všech jurisdikcích stejná, avšak pro absolutní složku by měla být umožněna určitá flexibilita. To příslušným orgánům umožní stanovit limit podstatnosti na vhodné úrovni do výše specifikovaného maxima, s ohledem na specifické podmínky v jejich příslušné jurisdikci.

⁽¹⁾ Úř. věst. L 176, 27.6.2013, s. 1.

- (5) Přestože by podmínky pro stanovení limitu podstatnosti měly být v různých jurisdikcích v Unii harmonizovány, mělo by být umožněno zachovat v úrovních limitů platných v různých jurisdikcích určité rozdíly odrážející různé úrovně rizika, které relevantní příslušné orgány na základě specifických tržních podmínek své země považují za přiměřené. Vhodnou úroveň limitu podstatnosti proto může být nezbytné projednat v rámci různých kolegií orgánů dohledu.
- (6) Limit podstatnosti může mít významný dopad na výpočet kapitálových požadavků a očekávaných ztrát všech institucí v relevantní jurisdikci, a to bez ohledu na metodu výpočtu. Z těchto důvodů by příslušné orgány při stanovení limitu podstatnosti měly vzít v úvahu různé faktory včetně konkrétních rizikových charakteristik retailových expozic. Konkrétní rizikové charakteristiky by měly být zvažovány odděleně pro retailové expozice a pro jiné než retailové expozice.
- (7) Je možné, že limit podstatnosti stanovený příslušným orgánem určité jurisdikce budou rovněž muset uplatňovat instituce působící přeshraničně. Když příslušný orgán posuzuje, zda je úroveň rizika, která se odráží v určitém limitu, přiměřená, mohla by proto být významným faktorem úroveň limitu stanovená příslušným orgánem jiné jurisdikce. Limity podstatnosti stanovené příslušnými orgány by proto měly být transparentní a měly by být oznámeny Evropskému orgánu pro bankovníctví (EBA), aby mohly být zveřejněny.
- (8) Příslušné orgány by měly stanovit limit podstatnosti na úrovni, která odpovídá úrovni rizika, kterou považují za přiměřenou. Jelikož tato úroveň rizika závisí na tom, jak se limit podstatnosti uplatňuje v procesu identifikace selhání, je nutné, aby příslušné orgány při stanovování limitu formulovaly určité předpoklady ohledně toho, jak budou vypočítávány částky a poměry, jež budou srovnávány s absolutní a relativní složkou limitu podstatnosti, a toho, ve které fázi procesu identifikace selhání se limit podstatnosti uplatní. V tomto kontextu by měl být limit stanoven tak, aby instituce byly schopny identifikovat dlužníky, kteří představují výrazně vyšší riziko z důvodu částečných nebo nepravidelných, ale systematicky opožděných plateb, a včas identifikovat podstatný úvěrový závazek po splatnosti.
- (9) Podstatnost úvěrových závazků po splatnosti tvoří součást definice selhání v čl. 178 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013. U institucí, které používají přístup založený na interním ratingu („přístup IRB“), jakákoli změna v uvedené definici zapříčiňuje podstatné změny ratingových systémů, jež jsou využívány k výpočtu kapitálových požadavků k úvěrovému riziku. Příslušný orgán by proto neměl limit podstatnosti měnit, ledaže je v důsledku změněných tržních nebo ekonomických podmínek neadekvátní a vážně narušuje proces identifikace selhání.
- (10) Příslušným orgánům by mělo být umožněno odložit uplatňování limitů podstatnosti vůči institucím, které musí provést podstatné změny svých modelů IRB, a vůči institucím, pro něž je uplatňování těchto limitů náročné, jelikož se jejich předchozí přístup pro stanovení podstatnosti expozic po splatnosti od uvedených limitů značně liší. U institucí, které využívají přístup IRB, avšak na základě článku 148 nebo 150 nařízení (EU) č. 575/2013 uplatňují na část svých expozic standardizovaný přístup, by kromě toho mělo být datum uplatňování nových limitů podstatnosti pro všechny expozice uvedených institucí sladěno. Nicméně aby se zabránilo přílišným prodáváním při uplatňování limitů v celé Unii, měla by být takováto delší období použita omezeně.
- (11) Příslušným orgánům by měl být poskytnut dostatečný čas k tomu, aby provedly komplexní analýzu, která je nutná pro stanovení limitu podstatnosti na přiměřené úrovni.
- (12) Toto nařízení vychází z návrhu regulačních technických norem předložených Komisi orgánem EBA.
- (13) Orgán EBA uskutečnil otevřené veřejné konzultace o návrzích regulačních technických norem, z nichž toto nařízení vychází, analyzoval potenciální související náklady a přínosy a požádal o stanovisko skupinu subjektů působících v bankovníctví zřízenou podle článku 37 nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010⁽¹⁾,

⁽¹⁾ Nařízení Evropského parlamentu a Rady (EU) č. 1093/2010 ze dne 24. listopadu 2010 o zřízení Evropského orgánu dohledu (Evropského orgánu pro bankovníctví), o změně rozhodnutí č. 716/2009/ES a o zrušení rozhodnutí Komise 2009/78/ES (Úř. věst. L 331, 15.12.2010, s. 12).

PŘIJALA TOTO NAŘÍZENÍ:

Článek 1

Podmínky pro stanovení limitu podstatnosti pro retailové expozice

1. Příslušný orgán stanoví pro všechny instituce ve své jurisdikci jediný limit podstatnosti pro retailové expozice.

Nicméně pro instituce, které uplatňují definici selhání stanovenou v čl. 178 odst. 1 písm. a) a b) prvního pododstavce nařízení (EU) č. 575/2013 na úrovni jednotlivých úvěrových příslibů, může příslušný orgán stanovit odlišný jediný limit podstatnosti pro retailové expozice.

2. Limit podstatnosti uvedený v odst. 1 prvním pododstavci má absolutní a relativní složku.

Absolutní složka je vyjádřena jako maximální částka pro součet všech částek po splatnosti, které určitý dlužník dluží dané instituci, mateřskému podniku uvedené instituce nebo kterémukoli jejímu dceřinému podniku („úvěrový závazek po splatnosti“). Maximální částka nepřekročí 100 EUR nebo ekvivalentní částku v příslušné národní měně.

Relativní složka je vyjádřena jako procentní podíl odrážející částku úvěrového závazku po splatnosti ve vztahu k celkové částce všech rozvahových expozic vůči dotčenému dlužníkovi instituce, jejího mateřského podniku nebo kteréhokoli jejího dceřiného podniku, kromě akciových expozic. Uvedený procentní podíl dosahuje hodnot mezi 0 % a 2,5 %, přičemž kdykoli uvedený procentní podíl odráží úroveň rizika, kterou daný příslušný orgán považuje za přiměřenou v souladu s článkem 3, je stanoven na 1 %.

3. Limit podstatnosti uvedený v odst. 1 druhém pododstavci se stanoví v souladu s podmínkami uvedenými v odstavci 2, pouze s tím rozdílem, že „úvěrový závazek po splatnosti“ a „celková částka všech rozvahových expozic vůči dotčenému dlužníkovi instituce, kromě akciových expozic“ odkazují na částky úvěrového závazku daného dlužníka, které vyplývají z jediného úvěrového příslibu poskytnutého danou institucí, jejím mateřským podnikem nebo kterýmkoli jejím dceřiným podnikem.

4. Při stanovení limitu podstatnosti v souladu s tímto článkem vezme příslušný orgán v úvahu rizikové charakteristiky retailových expozic a specifikaci retailových expozic, která je uvedena v článku 147 nařízení (EU) č. 575/2013 pro banky využívající přístup IRB a v článku 123 uvedeného nařízení pro instituce využívající standardizovaný přístup.

5. Při stanovení limitu podstatnosti v souladu s tímto článkem příslušný orgán předpokládá, že u dlužníka došlo k selhání, když byl překročen limit vyjádřený jako absolutní složka limitu podstatnosti i limit vyjádřený jako relativní složka limitu podstatnosti, a to po dobu buď 90 po sobě jdoucích dnů, nebo 180 po sobě jdoucích dnů, pokud jsou všechny expozice zahrnuté do výpočtu úvěrového závazku po splatnosti zajištěny obytnými nebo obchodními nemovitostmi malých a středních podniků a období 90 dnů bylo pro uvedené expozice nahrazeno obdobím 180 dnů v souladu s čl. 178 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013.

Článek 2

Limit podstatnosti pro jiné než retailové expozice

1. Příslušný orgán stanoví pro všechny instituce ve své jurisdikci jediný limit podstatnosti pro jiné než retailové expozice.

2. Limit podstatnosti uvedený v odstavci 1 se stanoví v souladu s podmínkami uvedenými v čl. 1 odst. 2, pouze s tím rozdílem, že absolutní složka uvedeného limitu podstatnosti nepřekročí 500 EUR nebo ekvivalentní částku v příslušné národní měně.

3. Při stanovení limitu podstatnosti v souladu s tímto článkem vezme příslušný orgán v úvahu rizikové charakteristiky jiných než retailových expozic.

4. Při stanovení limitu podstatnosti v souladu s tímto článkem příslušný orgán předpokládá, že u dlužníka došlo k selhání, když byl překročen limit vyjádřený jako absolutní složka limitu podstatnosti i limit vyjádřený jako relativní složka limitu podstatnosti, a to po dobu buď 90 po sobě jdoucích dnů, nebo 180 po sobě jdoucích dnů, pokud jsou expozice zahrnuté do výpočtu úvěrového závazku po splatnosti expozicemi vůči subjektům veřejného sektoru a období 90 dnů bylo pro uvedené expozice nahrazeno obdobím 180 dnů v souladu s čl. 178 odst. 1 písm. b) nařízení (EU) č. 575/2013.

Článek 3

Úroveň rizika

Příslušný orgán má za to, že limit podstatnosti odráží přiměřenou úroveň rizika na základě požadavků čl. 178 odst. 2 písm. d) nařízení (EU) č. 575/2013, pokud uvedený limit nemá za následek ani identifikaci nadměrného počtu selhání, jejichž příčinou jsou jiné okolnosti než finanční obtíže dlužníka, ani výrazné prodlevy při identifikaci selhání, jejichž příčinou jsou finanční obtíže dlužníka.

Článek 4

Oznámení limitů podstatnosti

Příslušný orgán oznámí orgánu EBA limity podstatnosti stanovené ve své jurisdikci. Příslušný orgán, jenž relativní složku limitu podstatnosti stanovil jako hodnotu procentního podílu vyšší nebo nižší než 1 %, toto rozhodnutí orgánu EBA odůvodní.

Článek 5

Aktualizace limitů podstatnosti

Je-li absolutní složka limitu podstatnosti stanovena v měně jiné než euro a je-li ekvivalent uvedené složky v důsledku volatility směnných kurzů vyšší než 100 EUR u retailových expozic nebo 500 EUR u jiných než retailových expozic, zůstává limit nezměněn, ledaže příslušný orgán orgánu EBA odůvodní, že limit podstatnosti již neodráží úroveň rizika, kterou daný příslušný orgán považuje za přiměřenou.

Článek 6

Datum uplatňování limitů podstatnosti

Příslušný orgán stanoví datum uplatňování limitu podstatnosti, jež může být pro různé kategorie institucí rozdílné, avšak v případě institucí využívajících standardizovaný přístup podle části třetí hlavy II kapitoly 2 nařízení (EU) č. 575/2013 nesmí být pozdější než 31. prosince 2020.

Článek 7

Vstup v platnost

Toto nařízení vstupuje v platnost dvacátým dnem po vyhlášení v *Úředním věstníku Evropské unie*.

Použije se ode dne 7. května 2018.

Toto nařízení je závazné v celém rozsahu a přímo použitelné ve všech členských státech.

V Bruselu dne 19. října 2017.

Za Komisi
předseda
Jean-Claude JUNCKER
